

Udo de Stoppelaar is geboren op 8 april 1892 in Gaasterland. Hij was de zoon van Gerardus Albertus de Stoppelaar en Johanna Everdina Zeeman

Hij werd in januari 1918 benoemd als hopman van de afdeling van de Nederlandse Padvinders Organisatie in Assen. Hij was toen luitenant der infanterie. Tegen het eind van het jaar moest hij stoppen omdat hij werd overgeplaatst.

De Commissaris voor Inwendige Organisatie der N.P.V. verzoekt eventuele bezwaren tegen de benoeming tot Hopman van den Heer H. J. H. Tinga, Chef-havenmeester. Waterloolaan 1, Groningen, en den Heer U. de Stoppelaar, Luitenant **Infanterie**, Assen, wel te willen kenbaar maken vóór 13 Januari 1918.

Hij trouwde in 1916 in Haarlem met Wilhelmina Margaretha Roest en ze kregen 3 kinderen. Na zijn scheiding hertrouwde hij in 1936 met Cornelia Adriana Wilhelmina Evers. Hij ging wonen in Doetinchem.

Udo was sinds 1 mei 1934 kapitein bij het 21^e Regiment Infanterie (21 RI). Na de capitulatie van het Nederlandse leger in mei 1940 begon de bezetter met het demobiliseren en ontmantelen van het Nederlandse leger. Ongeveer 250.000 bleven in hun garnizoenen, maar zo'n 22.000 werden over de grens gevoerd. Via Maastricht gingen ze te voet en met de trein naar een transitkamp in Hemer. Op 17 mei werden ze naar Neubrandenburg afgevoerd. Eind mei kregen de meeste krijgsgevangenen Nederlandse militairen in het buitenland hun vrijheid terug. De beroepsmilitairen moesten wel de toezegging doen dat ze de Duitse staat geen schade zouden toebrengen. Van de ruim 12.400 beroepsmilitairen weigerden er 69 die *verklaring op erewoord* te tekenen. Zij bleven krijgsgevangenen en kwamen terecht in Oflag IV C bij Colditz.

Op 15 mei 1942 kregen beroepsofficieren de oproep om zich binnen drie dagen bij de Duitse instanties te melden. Udo meldde zich in Ede en kreeg nummer 31915. De militairen werden weer in krijgsgevangenschap genomen, mogelijk omdat de bezetter er achter kwam dat onder verzetsstrijders veel oud-militairen waren. De 2.027 beroepsmilitairen werden afgevoerd naar Oflag XIII B Neurenberg-Langwasser, een krijgsgevangenenkamp in Beieren. De locatie was een voormalig trainingskamp van het leger.

Vanuit hier ging de groep op 1 en 2 augustus 1942 naar Stalag 371 Stanislaw, in het huidige Oekraïne, waar ze een paar dagen later aankwamen. Dit kamp was gevestigd in een voormalige (militaire)

gevangenis. In dit krijgsgevangenkamp zaten meer (oud) scouts zoals Johan Wijnsouw, San van den Wall Bake, Karel Bloema en Kees Kervink. Een aantal krijgsgevangenen wisten, onder via de *Reisvereniging* van San van den Wall Bake, te ontsnappen. Op 8 juni 1943 werd nog een groep van enige tientallen Nederlandse krijgsgevangen officieren overgeplaatst van Oflag IVC bij Colditz naar Kamp Stanislau. Deze groep had in juli 1940 geweigerd de erewoordverklaring te tekenen.

Van Stanislau gingen de krijgsgevangen op 17 januari 1944 met veewagens naar Oflag 67 Neubrandenburg. Onderweg zijn in de buurt van Halytsj zes gevangenen uit de tweede wagon van de rijdende trein gesprongen. Het krijgsgevangenkamp lag op het voormalige landgoed Fünfeichen in Mecklenburg, Duitsland. Op 1 juni 1944 ging Udo vervolgens naar Ilag VII / Oflag Tittmoning. Oflag VII-CZ was een krijgsgevangenkamp voor officieren (Offizierslager of Oflag genoemd) in het kasteel van Tittmoning in Duitsland. Dit kamp werd bevrijd door de Amerikanen.

Op 31 mei 1945 kwam hij aan in het Ontvangst-Centrum Gerepatrieerde Krijgsgevangenen in Weert.

Hij is overleden op 7 augustus 1975.

Meer informatie

[Huwelijk Udo de Stoppelaar & Gerardus Albertus de Stoppelaar & Johanna Everdina Zeeman & Wilhelmina Margaretha Roest & Philip Johan Godlieb Roest & Elisabeth Haalebos op 12 oktober 1916 te Haarlem » Open Archieven](#)

[Huwelijk Udo de Stoppelaar & Gerardus Albertus de Stoppelaar & Johanna Everdina Zeeman & Cornelia Adriana Wilhelmina Evers & Iman Gualtherus Jacob Evers & Elisabeth Margaretha Christina de Vlucht op 15 juni 1932 te Breukelen-Nijenrode, provincie Utrecht » Open Archieven](#)

[Krijgsgevangen.nl – Nederlandse militairen in Duitse krijgsgevangenschap 1940-1945](#)

[De padvinder; algemeen orgaan voor de Vereeniging "De Nederlandsche Padvinders", jrg 3, 1917, Deel: Kerstnummer, no. 35, 1917 » 1917 - Pag. 38 | Delpher](#)

[De padvinder; algemeen orgaan voor de Vereeniging "De Nederlandsche Padvinders", jrg 4, 1918, no. 41, 1918 » 1918-07 - Pag. 31 | Delpher](#)

[Udo de Stoppelaar \(1892 - 1975\) - Genealogy \(geni.com\)](#)

[Home - Netwerk Oorlogsbronnen](#)

[Stapsgewijze krijgsgevangenschap – Mei tot Mei](#)

[Oflag XIII-B - Wikipedia](#)

[Kamp Stanislau - Wikipedia](#)

[Kamp Neubrandenburg - Wikipedia](#)

[Oflag VII-CZ - Netwerk Oorlogsbronnen](#)

[Krijgsgevangenendossiers \(NIMH / Nederlands Instituut voor Militaire Historie\) - Nederlands Instituut voor Militaire Historie](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.